

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1896–1898. L 84:1 – 172

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

334

Falun. 30. 3. 78.

Käraste.

Tack för brevet! Du har
 allt rätt, dew, att största delen
 af ditt lif går i oro, men dew
 har nog också bes ofta skrämt
 dig utan skäl, och det tror
 jag, att dew går också med.
 Allt går nog. Och det skall
 nog gå bra. Jag är så glad att
 du får behåva förtäusligt i sau-
 man, och icke är det mycket
 att undra öfver om dessa mer-
 ner bräcka. De ha blifvit rysligt

påminnde mig att denna
 hade mottagning på Tisdagen.
 Så skall det vara.

Men det är slauer med något
 stort öfver sig bästa brä, sau-
 nerligen de gå ett steg bara för
 tau artighets skull, utan de
 måtte väl tycka om mig så se-
 stigt det kan låta.

Jag har fått en förtjusande re-
 ceurion från B. ... r nu på mor-
 gonen. Dew får jag sånda
 dig genast. Det hade varit
 bättre, om han fått ett jämfö-
 boken. Hvarför recenserar
 han dew, då dew ej finns på
 tyska. Det är väl reklan för
 förläggarens.

Du får räkna detta som brof-
 för jag vet ej när jag får se och

ett brev till dig på min nästa häft.
 Hej på Annersten! Det är så tråkigt att han är så öfvermåttig
 och som han har sin tröskel så sitta och sprida med. Du får
 se.

minshandlade.

Du skall naturligtvis sända mig romanen. Jag har bättre tid än någonsin. Men du skall känna efter först om det ej kommer att störa dig. Du sitter och väntar på hvad jag skall tycka och så bli du ändå om jag nåttar ett och till ett eller något så djupsinnigt, som jag alltid gör. Men gör det således, som du hjälper tycker. Jag skall packa i dag, så jag kan ej få lof att sätta mig och skriva ett långt brev, utan har bärjat på litet papper.

Igår var Gerda här en stund

med alla barnen. Så kom Gerda, Fru Sahlin och Bjöd mig hit i dag; så kommo, efter de andra, just som vi skulle äta, Landshöfdingen, skon och Grefvinnan Hamiltan. Grefvinnan var på sitt bra älskvärdaste, frågade efter dig ett par gånger och talade religion och spiritism. Jag har aldrig i mitt lif talat så mycket med henne. Fru Versäll såg litet bortkann men ut, men den andra hade roligt. Så bad mig grefvinnan ej glömma bort hennes syter och